

Kuratorzy z zagranicy, komentarze do wystawy

Ivana Moncolova, współkuratorka – Słowacja

Motyw przewodni – koncepcja

Motyw przewodni pasuje do każdej ery, w której ludzie, społeczeństwo lub sami artyści, dotarli do punktu, w którym cywilizacja osiąga swoje granice, wyczerpuje się, a większość z nich nie odnajduje w niej zasadniczej odpowiedzi o sens istnienia. Zwrot ku historii oznacza próbę odnalezienia czy też uzasadnienia tego sensu i wartości dla teraźniejszości.

Część artystów odnalazła te wartości we własnych światach, zgodnie z modernistycznymi zasadami – w swoich własnych motywach, mitologii czy wizualności. Ta zasada nie jest nowa, lecz powróciła zwłaszcza w malarstwie.

Artyści ze Słowacji

Większość artystów ze Słowacji, których prace znajdziemy na wystawie jest w połowie kariery zawodowej. Malują od lat dziewięćdziesiątych lub dwutysięcznych, ponieważ czują, że jest to najważniejsza rzecz na świecie. I nie porzucili tego nawet, gdy malarstwo jako medium nie było w modzie.

Co ich łączy? **Własna wizualność, własny program artystyczny, wrażliwość w pracy z kolorem.** Własna wizualność oznacza własny świat. Chesterton, którym inspirował się główny kurator wystawy [zob. Komentarz Mirosława Jasińskiego do wystawy – przypis Galerii] wskazuje na własne światy w twórczości - a przynajmniej na to, co pozostaje każdej twórczej jednostce. Lecz koniec końców artysta **przypłaca ten rodzaj podejścia do sztuki samotnością,** brakiem zrozumienia, niewłaściwą interpretacją czy nawet poranioną psychiką.

Rola sztuki współczesnej

Rola sztuki współczesnej dotyczy nie tylko tego, co mówi nam świat, ale i tego, co my możemy powiedzieć światu. A w dzisiejszych czasach w końcu możemy dzielić się ze sobą tym doświadczeniem sztuki. **Współczesna sztuka wizualna to w dużej mierze konwersacja bez słów.**

Krisztina Jerger, współkuratorka - Węgry

„Statek Robinsona” to tytuł symboliczny; uratowane przedmioty pozwoliły Robinsonowi przetrwać na bezludnej wyspie i pozostać przy życiu.

Rola sztuki jest podobna - pomaga nam przetrwać, w tym świecie chaosu wartości.

Artyści intensywniej reagują na zjawiska i problemy zarówno społeczne, jak i moralne, zachowują się jak sejsmograf.

Pewne symptomy można zauważyć w dziełach węgierskich artystów, jak tymczasowość i przemijanie, upokorzenie i niepewność, a często także bycie zdany na łaskę losu.